Wymuszone reformy MKOl

W 1884 r. na kongresie w Paryżu pieczę nad organizacją igrzysk olimpijskich powierzono Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu. Podczas pierwszej wojny światowej siedziba Komitetu została przeniesiona do Lozanny, gdzie 11 grudnia 1999 r. odbyła się 110 Nadzwyczajna Sesja Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, będąca pokłosiem skandalu korupcyjnego związanego z Zimowymi Igrzyskami Olimpijskimi w Salt Lake City.

Wymuszone reformy MKOl

W jego wyniku 10 członków Komitetu Olimpijskiego złożyło rezygnację, a kolejnych 10 otrzymało upomnienia. Wielu sponsorów wycofało się z finansowania igrzysk, bowiem marka olimpijska przestała być kojarzona ze zdrową rywalizacją. Również Kongres Stanów Zjednoczonych rozpoczął własne dochodzenia, a Departament Sprawiedliwości powołał wielką ławę przysięgłych. Takie były

skutki zabiegania przez Salt Lake City o organizację igrzysk w 2002 roku.

Nadzwyczajne spotkanie Zgromadzenia Ogólnego MKOl odbyło się pod presją sponsorów, którzy zapowiedzieli zakręcenie kurka z pieniędzmi dla rozpieszczonej bandy działaczy. Wcześniej powołano „Komisję MKOl 2000”, składającą się z 80 osób. Jej zadaniem było stworzenie rekomendacji, które mają być przyjęte na szczycie w Lozannie.

W sumie stworzono raport zawierający 50 wytycznych, które znalazły odzwierciedlenie w reformach zatwierdzonych na 110 Nadzwyczajnej Sesji Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego. Miał on położyć podwaliny pod transparentność wyboru członków Komitetu. Kluczowymi zmianami było zmniejszenie limitu wieku dla przyszłych członków MKOl. Zapis ten zawierał jednakże tzw. „klauzulę dla dziadków”, chroniąca obecnych członków,

którzy mogli pełnić swoją funkcję do ukończenia 80 roku życia.

Członkowie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego mieli ponadto być wybierani na 8-letnie odnawialne kadencje. Zmniejszono jednocześnie liczbę osób zasiadających w Komitecie do 115, z których co najmniej 15 musiało czynnie uprawiać sport, 15 – być szefami międzynarodowych federacji, a kolejnych 15 – szefami krajowych komitetów olimpijskich. Pozostałych 70 członków byłoby wybieranych na zasadach ogólnych.

Olbrzymie niezadowolenie z pracy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego skutkowało również przesłuchaniem 15 grudnia 1999 r. prezydenta MKOl Juana Antonia Samarancha przed Kongresem Stanów Zjednoczonych.

Źródła: britannica.com; independent.co.uk

Opublikowano w dniu 11.12.2019 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA